

ת"פ 48634/10/21 - מדינת ישראל נגד אדם חי אגסי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 48634-10-21 מדינת ישראל נ' חי אגסי

בפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	אדם חי אגסי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשלוש עבירות; הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" / "**החוק**"), התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק וגניבה לפי סעיף 384 לחוק, בכך שביום 24.09.21 בשעה 18:25 לערך, נכנס הנאשם למתחם בית החולים הרצפלד בגדרה לאחר שטיפס על שער החירום הנמצא בסמוך לדירת המתלונן, מר אבי קאסה, אשר במתחם המגורים בבית החולים. הנאשם נכנס לדירה, דרך חלון המרפסת שהיה סגור אך לא נעול, ונטל מתוכה תיק גב שהכיל מסמכים שונים ו - 1,600 ₪, וזאת, בעוד המתלונן נמצא בדירה וישן. בהמשך, יצא הנאשם מהדירה עם התיק ובסמוך לשעה 18:30 יצא את מתחם בית החולים, בכך שטיפס על השער כשהוא אווז בתיק.

ראיות לעונש:

2. כעדת ההגנה לעונש, הובאה אימו של הנאשם, גב' אורה אגסי, אשר טענה לפני בית המשפט כי בנה הוא "ילד טוב", כלשונה, אשר במהלך השנים האחרונות לא הסתבך בכך עבירה. לדבריה, עד למשבר הקורונה, עבד הנאשם בעבודה סדירה, אך הוצא לחל"ת ומאז לא הצליח לשוב אל מעגל העבודה. כן, סיפרה כי בנה מטופל במרפאת כאב ומקבל טיפול קבוע בכדורי סבוטקס. אימו שלה הנאשם ביקשה את התחשבות בית המשפט במצבו של בנה, בעת גזירת העונש.

3. בהמשך, במסגרת הטיעונים לעונש, הגישה ב"כ המאשימה גיליון ר.פ של הנאשם (במ/1), ואילו הסניגור הגיש מסמכים רפואיים (במ/2 ובמ/3), לפיהם צורך הנאשם תרופות אנטי-דיכאוניות ונמצא בטיפול בהתמכרויות, על רקע שימוש בסמים.

טיעוני הצדדים לעונש:

4. ב"כ המאשימה טענה לפגיעה בערכים מוגנים ששל שמירה על ביטחונם הנפשי והפיזי של הציבור, פגיעה בקניינו ורכושו של הפרט ובתחושת הביטחון של המתלונן בבית מגוריו.
5. בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הדגישה ב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה, עת התפרץ הנאשם, בשעת צהריים, לביתו של המתלונן, בעת שהמתלונן שהה בבית, מבלי שהדבר הרתיע אותו, והכל תוך פוטנציאל שהאירוע יתפתח למקרה אלים.
6. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 15 ל - 30 חודשי מאסר בפועל, והפנתה בטיעוניה לפסק הדין שניתן ב - רע" 8999/17 אבו-אלהווא נ' מדינת ישראל (21.11.17).
7. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, עוד צוין עברו הפלילי של הנאשם אשר לחובתו 7 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות רכוש, וכן צוינה העובדה שהציד והכסף שנגנבו לא הושבו למתלונן.
8. לבסוף, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס.
9. בטיעוניה לעונש, טען ב"כ הנאשם כי משהנאשם עומד על כפירתו לא הובעה חרטה מצדו וממילא אין לזקוף לחובתו את עובדת ניהול ההליך.
10. בנוסף צוין כי הנאשם היה מצוי במעצר ממשי, בין יום 18.10.21 ועד 27.10.21, ומאחז מצוי הוא בתנאים מגבילים, של מעצר (מחצית היום בפיקוח ומחציתה השנייה ללא פיקוח) ורק לאחרונה ניתנו לנאשם שעות התאווורות. לעניין זה נטען, כי העובדה שהנאשם מצוי מזה תקופה ארוכה תחת תנאים מגבילים ולא נרשמה לחובתו כל הפרה, דינה שתיזקף לזכותו.
11. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי עסקין בהרשעות ישנות - האחרונה, משנת 2012 בעבירה של הפרת הוראה חוקית בגינה הושת עליו עונש מאסר על תנאי, ולפניה - הרשעה משנת 2011 בעבירות רכוש שבוצעו בשנת 2007.
12. עוד טען הסניגור, באשר לנסיבות חייו של הנאשם, אשר הינו מכור לסמים בגמילה, מטופל בתחליף סם ובתרופה פסיכיאטרית. עם פרוץ הקורונה הנאשם הוצא לחל"ת מעבודתו ולא הצליח לשוב לעבודה, ובכך נפגעו מאמציו להשתקם.

13. באשר למתחם הענישה, טען הסניגור כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל - 24 חודשי מאסר בפועל, לעניין זה הפנה לפסק הדין שניתן ב - ע"פ 29973-10-19 (מח' חיפה) מ"י נ' מוגרבי (25.06.20). בנוסף, ביקש הסניגור להבחין בין ענייניו לבין זה שנדון בפסק הדין לו הפנתה התובעת.

14. סופו של דבר, עתר ב"כ הנאשם, כי יוטל על הנאשם עונש מאסר בן מספר חודשים שירוצו בעבודות שירות.

דברו האחרון של הנאשם:

15. אביא את דברי הנאשם כלשונם: "אני כופר בכמה שהאשימו אותי. אני הרבה שנים אין לי קשר עם הפשע, וכל הדברים האלה, עד שהגיעה הקורונה. אין לי מה להגיד חוץ מזה שאני מוכן לעשות עבודות שירות וכל זה, למרות שגם זה ... האשימו אותי ואין לי משהו אחר. אני בדרך הרבה שנים, לא עושה פשע, ולא רוצה לחזור למקום הזה, ומשתקם חבל שזה סתם יהרוס לי."

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

16. בהחלטתי, מיום 18.09.22, הוריתי על מתן חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם.

17. בהודעת הממונה על עבודות שירות, שהתקבלה ביום 09.01.23, צוין כי הנאשם התייצב לראיון מבלי להביא עימו מסמכים רפואיים רלוונטיים ולכן לא ניתן היה להשלים את חוות הדעת בעניינו. בהחלטתי מאותו היום, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספות להתייצב לפני הממונה ומועדי מתן חוות הדעת בעניינו והשמעת גזר הדין נדחו בהתאם.

18. ביום 14.02.23, הוגשה חוות דעת הממונה, לפיה נמצא הנאשם כשיר לביצוע העבודות.

דין והכרעה:

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותם ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

20. **במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים** של זכות האדם להגנה על קניינו ורכושו, זכות האדם לפרטיות, תחושת הביטחון והגנה על הסדר הציבורי. בעבירת ההתפרצות, הפגיעה אינה מתמצית אך ברכוש ובכסף שנגנב (ולא הוחזר), אלא כוללת פגיעה קשה בפרטיות המתלונן כאשר אדם זר נכנס לביתו-מבצרו, זאת לאחר הסגת גבול אל

תוך מתחם בית חולים, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון הנלווים לכך. מכאן כפל הפגיעה - כלכלית ונפשית. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוע, הקושי לתפוס את מבצעה, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו.

21. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון - ע"פ 3297/10 איליה וולקוב נ' מדינת ישראל (24.05.12):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "בית הוא מבצר". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות."

22. בפסק הדין שניתן ב - רע"פ 10551/09 מרק יורובסקי נ' מדינת ישראל (07.01.10) נכתב:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לבטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם."

23. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בענייננו היא ממשית נוכח אופיו של האירוע - חדירה למתחם בית החולים תוך טיפוס על שער החירום, כניסה באור יום לביתו של המתלונן, בעודו נמצא בבית וגניבת התיק, הציוד והכסף שהיו בו.

24. קודם לבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, נציין כי אין חולק שבענייננו יש לקבוע מתחם ענישה אחיד לכלל העבירות, שכן כולן בוצעו באותו אירוע.

25. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בגין עבירת התפרצות לא מתחכמת לבית מגורים בנסיבות דומות נע בין 8 ועד 12 חודשי מאסר ברף התחתון, ועד 24 חודשי מאסר ברף העליון, וזאת בהתאם לנסיבות האירוע. ברי כי העונש שהוטל בסופו של דבר, תלוי בנסיבות המעשה והעושה. ראו להלן:

א. עפ"ג (תל-אביב) 45306-03-21 ספיאשוילי נ' מדינת ישראל (7.6.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתפרצות לדירת מגורים, החזקת מכשירי פריצה ושימוש בכוח כדי להימנע ממעצר. הנאשם טיפס לעבר חלון הדירה בה מתגוררים המתלוננים אשר לא היו בדירה באותה עת, תוך שפירק את סורגי החלון באמצעות מגזרי מתכת שנשא עמו, פתח את תריסי החלון ונכנס לדירה וגרם לאי סדר. ביציאה מהדירה התבקש הנאשם על ידי השוטרים לעצור אך החל להימלט בריצה מהמקום. הנאשם התנגד בכוח למעצרו, בעט בשוטר וגרם לו לחבלות. נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט השלום סטה ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, ורכיבי

ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. ע"פ (חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבית מגורים בצוותא כדי לבצע עבירה. בית-משפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש אותו ריצה באותה עת. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור והחמיר את עונשו של הנאשם ל-15 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו ריצה באותה עת.

ג. עפ"ג (תל-אביב) 63410-05-16 פרטוש נ' מדינת ישראל (8.6.2016) - הנאשם הודה והורשע בתיקיו המצורפים בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף הורשע בפריצה לדירה כדי לבצע עבירה, בכך שנכנס דרך חלון חדר האמבטיה לדירה בכוונה לגנוב ובשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. נקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. בנוגע לעבירת ההתפרצות למקום מגורים נקבע מתחם ענישה כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, שהחל בתהליך שיקומי שלא צלח, 12 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נמחק.

ד. עפ"ג (תל-אביב) 56440-06-14 מדינת ישראל נ' אלברז (20.10.2014) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהתפרצות לבית מגורים וגניבת ציוד יקר ערך. בנוסף, הנאשם צירף עוד 8 תיקים נוספים ובהם מגוון של עבירות בהן עבירות רכוש, עבירות גניבה, קבלת רכוש גנוב ועבירות של תקיפות שוטר. בבית משפט השלום נקבע מתחם הענישה בגין עבירת התפרצות לדירה נע בין 9 ועד 18 חודשים וכן נקבעו מתחמי ענישה נפרדים בנוגע לייתר העבירות בהן הורשע. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בן 38 הכולל הפעלת 4 מאסרים מותנים. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נקבע כי נפלה שגגה בעת קביעת מתחם העונש בגין עבירת ההתפרצות ואין מקום לסטות מהמתחם שנקבע עד כה בפסיקה כנע בין 12 ועד 24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 53 חודשי מאסר בפועל.

ה. עפ"ג (מרכז) 43759-09-19 מניאן נ' מדינת ישראל (11.2.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע, בהליך שהתנהל לפני מותב זה, לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה וזאת בשני אישומים וכאשר המתלוננים נמצאים בביתם. הנאשם גנב כרטיסים שונים ביניהם כרטיס אשראי ומזומן בסכום של כ-100 ₪, מטבע כסף זר וזוג עגילים וכן תיק גב. וכן הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לבית מגורים בכך שדחף את דלת הבית של המתלוננת שהייתה פתוחה ולא נעולה, נטל תיק ובתוכו בגדים. הנאשם פגש במתלוננת שהייתה בגפה בבית ולאחר דין ודברים ביניהם יצא מהבית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 57 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי לא התערב במתחם הענישה, אך בהסכמת הצדדים הערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, כך שעונש המאסר הועמד על 50 חודשי מאסר.

ו. ת"פ (של' נתניה) 53363-03-19 מדינת ישראל נ' סבאג (22.6.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לבתים בארבעה מקרים. בשנים מהם, התפרץ לבית מגורים ביחד עם אחרים. בראשון, נכנס הנאשם דרך חלון האמבטיה ונטל מזומן בסך 10,000 ₪, שעון יקר ערך וזוג עגילי יהלומים. השותפים שימשו כתצפיתנים. בשני, נכנס לבית דרך חלון הוויטרינה וגנב משקפת ושעון, גם פה האחרים שימשו כתצפיתנים. בשלישי, ניסה הנאשם להיכנס לבית מגורים בכך שפתח את החלון באמצעות פלייר והכניס את ראשו בכוונה לבצע גניבה. באישום האחרון התפרץ לבית מגורים בכך שפתח את דלת ההזזה בסלון ונכנס לבית בכוונה לבצע גניבה. הנאשם חיטט, פתח את הארונות בחדרים אך לא גנב דבר. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בגין כל עבירת התפרצות בנפרד וגזר על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

ז. רע"פ 4352/13 פלואי נ' מדינת ישראל (1.9.13), הנאשם הורשע בביצוע עבירת התפרצות לדירת מגורים, לאחר שנטל את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלון ראה את הנאשם בדירתו, וזה ברח ממנה. לנאשם עבר פלילי מכביד. נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי ובסך הכל הושתו עליו שלוש וחצי שנות מאסר.

ח. רע"פ 1383/15 לב ארי נ' מדינת ישראל (03.03.2015), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אירועים של התפרצות וגניבה בצוותא חדא והסגת גבול. נוכח תסקירים חיוביים בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי בתל אביב החמיר את עונשו והטיל עליו שנת מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ט. רע"פ 8637/14 עבאסינ' מדינת ישראל (13.01.2015), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים, שבכל אחד מהם יוחסו לו עבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם בגין כל אישום נע בין 10-24 חודשי מאסר, והשית עליו 16 חודשי מאסר. לאור גילו הצעיר, העדר עבר פלילי וסיכוי השיקום, הפחית בית המשפט המחוזי את עונשו ל- 12 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור שהגיש נדחתה.

י. רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.4.2014) - הנאשם הורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים, בכך ששבר את סורג חלון הדירה ונכנס לתוכה ונטל מהדירה מצלמה. בהמשך התפרץ המבקש לדירה אחרת בכך שנכנס דרך החלון מתוך כוונה לגנוב כסף מבעליה. בתיק המצורף יוחסו לנאשם עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה, לאחר שעקר תריס חלון ממקומו בדירה, נכנס לתוכה וגנב ממנה רכוש רב ובכלל זה מחשב נייד, מצלמה, כלי צורפות וכלי עבודה לעיבוד עור. בנוסף, הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית עת עזב את מקום מעצר הבית בקהילת ה"דרך". נקבע מתחם ענישה כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות. בית משפט השלום לקח בחשבון את מאמצי השיקום של הנאשם, עברו הפלילי, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער.

יא. רע"פ 4156/13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (12.6.2013) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם כנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ודחה את ערעור ההגנה, וקבע כי מתחם הענישה הראוי נע בין 12 ל-24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

26. אתייחס גם לפסק הדין שהוגש ע"י ב"כ המאשימה - רע"פ 8999/17 **מורד אבו-אלהווא נ' מדינת ישראל** (21.11.2017) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות התפרצות לבניין מגורים וגניבה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של 12 - 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור לבית המשפט המחוזי ולעליון נדחו. כן, אתייחס לפסק הדין שהוגש ע"י הסניגור, **עפ"ג (חיפה) 29973-10-19 מדינת ישראל נ' אחמד מוגרבי** (25.06.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שלוש עבירות של התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע עבירה ובשתי עבירות גניבה, בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאירועים נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים, אך משיקולי שיקום לא הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל. הערעור התקבל והעונש הוחמר ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

27. לעניין הסגת גבול - ככלל, מתחם הענישה כולל רכיב מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ורכיבי קנס ופיצוי ביחד או לחוד.

28. נעבור לבחון את **נסיבות ביצוע העבירות** במקרה שלפנינו; הנאשם שלפניי, חדר לתחומי בית החולים 'הרצפלד', כשהוא מטפס על שער החירום הנעול. מיד ובהמשך לכך, התפרץ הנאשם אל דירתו של המתלונן, באור יום, בשעות אחר הצהריים, שעה שצפוי שדיירי הבית יהיו נוכחים. ואכן, המתלונן נכח בביתו בשעת הפריצה וישן בחדר ליד. ברי, כי באירוע כזה, פוטנציאל הפיכת האירוע לעימות אלים, שלעיתים תוצאותיו הן טרגיות, הינו רב. המתלונן חדר אל הבית, דרך דלת המרפסת שהייתה סגורה אך לא נעולה, ונטל את תיקו של המתלונן ובו מסמכים אישיים וכסף מזומן. הרכוש שנגנב לא הושב למתלונן. אמנם הפריצה אינה מתוחכמת ולא נעשה בה שימוש בכלים, אך נראה כי שהייתה מתוכננת, שכן עפ"י סרטוני מצלמות האבטחה של בית החולים, בחלוף 5 דקות מכניסתו של הנאשם אל שטח בית החולים, עזב אותו באותה דרך, עם תיקו של המתלונן. מכאן, שהגעתו אל המקום הייתה למטרה ספציפית של התפרצות וגניבה.

29. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה הבינונית- גבוהה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר וענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי:

30. הצדדים לא טענו ואף אני לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, עמוד 7

יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק העונשין) כדלקמן;

31. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

32. הנאשם שלפניי, יליד 1982, רווק המתגורר עם אמו בגדרה.

33. לנאשם עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות גניבה והתפרצות, ואולם מדובר בעבר ישן יחסית, שכן הרשעותיו האחרונות הן משנת 2012 ו- 2011, בגין עבירות שבוצעו בשנים 2011 ו- 2007.

34. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות. אמנם עובדה זו אינה נזקפת חובתו, ואולם בנסיבות אלו הוא אינו זכאי לאותה הקלה הניתנת לנאשמים שבחרים ליטול אחריות על מעשיהם ולחסוך בזמן שיפוטי ובזמנם של העדים. במקרה דנן, לא נחסכה עדות המתלונן ועדי התביעה הנוספים. הנאשם, גם בדברו האחרון, בחר להמשיך ולהכחיש מעורבותו באירוע.

35. מראיות ההגנה למדתי, כי הנאשם הינו מכור לסמים בגמילה, ונוטל תחליף סם. כמו כן, נוטל הנאשם כדורים פסיכיאטריים. שמעתי מפי אימו של הנאשם, כי מאז רצף הרשעותיו בשנים 2011 ו- 2012, החל הנאשם לשקם את עצמו ואת חייו, חדל מהסתבכויות עם החוק ועבד בעבודה סדירה, עד לתקופת משבר הקורונה, אז הוצא לחל"ת ולא עלה בידו להשתלב חזרה בשוק העבודה. עובדות אלו, יש בהן בכדי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות ע"י הנאשם והשליך על שאלת מידת הרתעת היחיד הנדרשת במקרה דנן.

36. בנוסף, הזכיר הסניגור את העובדה, שמאז הגשת כתב האישום, ושחרור הנאשם ממעצר מאחורי סורג וברית, בחודש אוקטובר 2021, מצוי הוא בתנאי מעצר בית, כי רק בחודשים האחרונים ניתנו לו שעות התאווררות ולכל משך התקופה לא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן של תנאי השחרור. עובדה זו מצביעה על כך שהיה בניהול ההליך הפלילי כנגד הנאשם בכדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

37. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, לרבות שיקולי גמול, הרתעה היחיד, הרתעת הרבים ושיקום, אני מוצאת למקם את הנאשם בחלקו העליון של השליש התחתון במתחם שקבעתי לעיל.

סוף דבר:

38. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (עפ"י רישומי שב"ס).

ב. 8 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יבצע עבירות רכוש, בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצויים בסך של 2,500 ₪ שישולמו למתלונן, ע.ת. 1. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט, עד ליום 01.05.23.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.